

Hárommillió tonnas olajfeldolgozó

A Dunai Kőolajipari Vállalatnál az idén megkezdik az évente hárommillió tonna nyersolajat feldolgozó almoszférikus és vákuumdesztillációs üzem építését. A vaskos köteteket kitevő beruházási tervek szerint 1973-ig, öt szakaszban építik fel az ország legnagyobb olafinomitóját. Az óriásüzem berendezéseit a Szovjetunió szállítja. A már évek óta működő egymillió tonnás és az idén szeptemberben üzembe lépő kétmillió tonnás atmoszférikus és vákuumdesztillációs üzem után ez lesz harmadik ilyen rendszerű olajfinomító gyárárás Százhalombattán.

A nagyszabású építkezés megvalósításához 600—700 holddal növelik a Dunai Kőolajipari Vállalat területét. Mivel a budapest—pécsi 6-os számú műút az építkezésre kijelölt területen halad át, csaknem öt kilométer hosszúságban, új vonalat építenek az útnak az olajváros „határán” kívül.

Ifjú mesterek

A Szakma Ifjú Mestere mozgalom tavaly szép sikerrel startolt a Szegedi Textilművekben. A napokban adták számot tudásukról az ifjú mesterjelöltek, s a több mint 120 fiatal közül huszonnyolcan vizsgáztak kitűnőre, elérték az aranyfokozatot. Harmincan bizonyultak érdemesnek az ezüst-, negyvenheten a bronz-jelvényre. Nem kevesebb, mint 700 forintot ért az „aranyosok” tudása, de szép jutalmat kaptak az ezüst- és bronz-jelvényesek is. Az új kollektív szerződés értelmében ugyanis jobban honorálják a fiatalok szakértelmét, továbbtanulását.

Meghalt Lednitzky Pál elvtárs

1968. február 3-án váratlan hirtelenséggel, szívinfarktus következtében, 56 éves korában elhunyt Lednitzky Pál elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottságának munkatársa. Önzetlen, parthű kommunistát vesztettünk el Lednitzky Pál elvtársban. A felszabadulás első napjától a munkáscsoport ügyének szolgálatába lépett. S amikor veszélybe került a munkáshatalom, védelmében fegyvert fogott, s munkásörként egy évtizeden keresztül becsületesen ellátta ezt a pártmegbízatását is. Élete utolsó napjait lelkiismeretesen, odaadón végezte munkáját; szerénységgel kivívta munkatársainak, barátainak, elvtársainak tiszteletét és becsülését. A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottsága Lednitzky Pál elvtársat saját halottjának tekinti. Temetése február 7-én, szerdán délután 3 órakor lesz a szegedi Belvárosi-temető új ravatalozójából.

HA TÁRGYAL A VB...

A kerületi tanácsok végrehajtó bizottságai üléseik napirendjére rendszeresen tűznek olyan kérdéseket, amelyek a lakosságot közvetlenül érintik. Évről évre megtárgyalják például az állami költségvetésből és az állampolgárok által befizetett közsegfejlesztési adóból az utak, járdák, iskolák, óvodák, bölcsődék, orvosi rendelők, egyéb köztisztviselők fenntartására, fejlesztésére szükséges pénzösszegek felosztását. Eldöntik, hogy egy meghatározott időszakban hol, milyen közüzemi bővítésre, felújításra, hány állami, szövetkezeti és magánérő igénylő lakásépítésére kerülhet sor. Megtárgyalják a kerület lakosainak élelmiszer- és egyéb árucikkkel való ellátási helyzetét, s hogy az ellátási problémák megoldására milyen intézkedések szükségesek. Figyelemmel kísérik a szolgáltatóipar különböző ágai alakulását, s megállapításuk alapján tárgyalásokat kezdenek ktsz-ekkel, vállalatokkal a szolgáltatás tökéletesítésére.

A mindennapi életről

De a vb-üléseken mérlelik a különböző társadalmi fontosságú kérdéseket is. A szakigazgatási szervek és a tanács társadalmi bizottságainak jelentései alapján tájékoznak a lakosság közrendi és közbiztonsági helyzetéről, a gyámolítást igénylő öregek szociális gondozásáról, a hatósági felügyeletre szoruló fiatalok sorsáról, számuk alakulásáról, a társadalmi együttélés normáinak betartásáról, a személyi és közös tulajdon védelméről, illetve megsértésének eseteiről. Konkrét vizsgálatok alapján tárgyalják a munkások, a lakosság életszínvonalának alakulását, az állami szervek és a lakosság kapcsolatainak állapotát, az egyéni és közérdekű panaszok, javaslatok hivatali intézését — s szinte mindazt, ami az emberek mindennapi életében, munkájában felmerül, s állami beavatkozást igényel.

A végrehajtó bizottság sokoldalú tevékenységét a választott államhatalmi szerv, a tanács nevében és megbízásából végzi és terveiről, a feladatok megoldá-

sáról esetenként beszámol a tanácsnak, illetve munkájához jóváhagyását kéri. Magától értetődik, hogy a vb határozatai alapos megfontolás, a körülmények és a lehetőségek sokoldalú mérlegelése után születnek meg. Ez pedig akkor optimális, ha a napirenden levő téma tárgyalásán részt vesznek, véleményét nyilvánítanak, a megoldás módjához támogatásukat nyújtják a kérdésben autentikus hivatali szervek, a politikai és társadalmi szervezetek és az érintett vállalatok, üzemek. Ezért a kerületi tanácsok vb-üléseire is mindig meg szokták hívni azokat, akiknek a közreműködésére az egyes kérdések megoldásában számíthatnak. A meghívottak azonban elég gyakran távolmaradnak, a meghívást nem a segítségükre való számítás kérésének tekintik, s így neheztik a vb munkáját, megvonják a végrehajtó bizottság határozathozatalához szükséges teljes értékű határozottságot.

A szegedi II. kerületben például 1967-ben 23 vb-ülésre hívták meg a megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottságának — mint hivatali felettes szervnek — a különböző szakigazgatási osztályait, s azok csak 15 esetben képviseltették magukat.

A határozat elmaradt...

A távolmaradás következtében előfordult, hogy a kerületi vb a tárgyalt kérdésben nem tudott határozatot hozni. A 27 vb-ülésre meghívott városi-járási ügyészség csupán három esetben küldte el képviselőjét, s így a törvényesség témakörében tárgyalta napirendek fölötti döntés vált nehezebbé, bizonytalanabbá.

Még feltűnőbb a kerületben működő egyes területi pártszervezetek vezetőségének a tanács vb-üléseiről való közömbössége. Az öt pártszervezet vezetősége 18 olyan ülésre kapott meghívást, amelyen a lakosság politikai hangulatát befolyásoló, közérdekű kérdésekről volt szó. S míg a Petőfitelep II. számú pártszervezete csaknem valamennyi meghívásnak eleget tett, s megbízottja hatékonyan közreműködött a vb állásfoglalásának kialakításában, a többi alapszerve-

zetek az esetek többségében nem képviseltették magukat. Sőt a béketelepi és a felsővárosi pártalapszervezet vezetősége egyetlen esetben sem reagált a meghívásra. Nyilvánvaló, hogy az ilyen magatartás nemcsak a tanács végrehajtó bizottságának informáltságát szegényíti, operatív munkáját nehezíti, hanem az illető pártszervezet tevékenységét is akadályozza. Éppen a vb-ülésekről távolmaradó egyik pártszervezet taggyűlésén fordult elő, hogy a párttagok olyan kérdéseire nem tudott választ adni a párttitkár, amelyeket nem sokkal előbb tárgyalta a tanács végrehajtó bizottsága. Az üléseken rendszeresen részt vevő és a párttagság körében felvetődött problémákat tolmácsoló Petőfitelep II. számú pártszervezetének titkára viszont meggyőződéssel állítja, hogy a tanács munkájáról és célkitűzéseiről a vb-n szerzett értesülések évek óta könnyebben teszik a terület politikai munkáját.

A lakosság hasznára

A II. kerületi tanács végrehajtó bizottsága helyesen cselekedett, amikor az üléseire meghívottak megjelenési arányát, s a tárgyalási anyagok megvitatásában való közreműködését vizsgálta tárgyává tette. Helyes az a döntése, hogy az állami ügyintézés és a társadalmi kapcsolatok fejlesztése érdekében ezentúl is kéri az érdekeltek közreműködését, az üléseken hozott határozatok meghozatalában és végrehajtásában elvárt támogatásukat. Helyes a különböző erők szervezett együttműködésére való törekvésük, mert nem öncélú a lakosság, a választópolgárok látják a hasznát.

Kondorosi János

Emberek és emberek

Megszoktuk már, hogy a törvények értünk születnek. Vitatkozunk, bele-beleszólunk készítésükbe, s így formáljuk a társadalmi és egyéni érdekek megvalósítására. Mindezt a demokratizmus szellemében, a közéletben való részvétel, valamint az emberi nagykorúság alapján tesszük. A törvényeket önmagunkért hozzuk, önmagunkért fogadjuk el.

Napjainkban készülnek „kistörvények” is, a közös gazdaságok új alapszabályai. Figyelő arccal tanácskoznak a pársztemberek, elsorolják véleményüket, meghányják-vetik mit, hogyan is rögzítsenek a szövetkezetek „alkotmányában”. Mert aztán ennek alapján kell dolgozni, élni. Az új törvények már munkálnak. hatnak. Leginkább a pártoló tagok ügyeinek rendezésében, s a tagsági viszony felülvizsgálásában érezni azt. Emberek és emberek sorsa fölött döntenek a szövetkezet vezetői. A törvények, a jogszabályok szellemében. Megméretik mindenki. Felelősségteljes munka, emberekről, mgélhetésekről van szó.

Az eddigi tapasztalatok kedvezőek. Nem alkalmazzák mereven a jogszabályokat, a törvények mögött észreveszik az embert. Ez történik Kiskundorozmán, a József Attila Termelőszövetkezetben is, ahol 621 pártoló tag sorsáról döntenek, intézkednek. Vagy Szegeden a Móra Ferenc Termelőszövetkezetben. Egy bizottságot hoztak létre és minden emberrel elbeszélgetnek. Először is a rendeleteket ismertetik, elmondják az adott lehetőségeket. Az emberek pedig vállalkoznak a szándékaikról, elgondolásaikról, és minden esetben segítséget várnak a közösségtől. Ügyeik intézésében emberre törekszenek, hiszen a legtöbbet kispénzű nyugdíjasok, akik nem is annyira a földhöz ragaszkodnának, inkább a megélhetés gondját-baját hordozzák magukkal. És tanácsaltanak. Be-bejönnek a szerkesztőségbe, panaszkodnak keveset az életükre, végül aztán megkérdezik: mit csináljak hát? A törvények, a rendelkezések mellé jó szó is kell az embereknek.

Válaszút elé kerülnek azok is, akik ez idáig nem vették ki részüket a közös munkából, vagy csak úgy tessék-lássék dolgoztak, a szövetkezetből csupán a háztáji földet látták, ennek megszerzésére törekedtek. Az új törvények lehetőségeit adnak az ilyen emberek kizárására a szövetkezetekből. Csaknem minden helyen élnek is ezzel és a tagsági soraikból jó néhány név, személy kimarad. Szatymazon a Béke Termelőszövetkezetben 47 embert, Tápén a „Tiszatáj”-ban pedig 113 tagot zárnak ki. Jó részük megérdemli. Hiszen esztendőről esztendőre csak gondot, problémát okoztak a gazdaságoknak. Azért most mégis azt mondjuk: körültekintően, megértően kell eljárniuk a közös gazdaságoknak. Emberek és emberek sorsáról döntenek. Nem szabad egy kalap alá venni az ügyüket és egyforma mércével ítélkezni fölöttük. Már csak azért sem, mert akadnak jószíru emberek is, akik ha keveset is, de dolgoztak valamennyit a nagyüzemi földeken. Ha korábban tudják, hogy ide jutnak, nyilvánvalóan másképp gondolkodnak. És még egy ok: ezentúl a termelőszövetkezeteknek módjukban áll a tagsági viszonyt megszüntetni, vagy másképpen — háztáji föld megvonás stb. — „fegyelmezni” a kötelességükről megfélemezhető tagokat.

A törvények, a mi törvényeink sohasem, vagy nagyon ritkán zárják ki az emberi humánusmot. Most nem. Ahol nem alkalmazzák mereven, sablonosan, elhamarkodottan a jogszabályokat, ott nem szenved csorbát az emberség, az igazság.

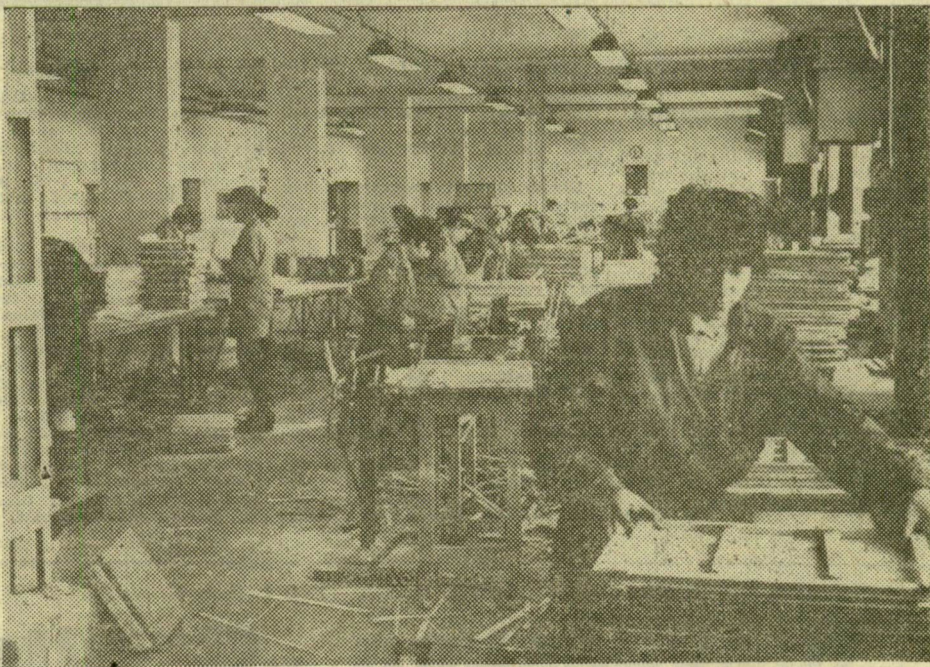
Sz. Lukács Imre

Korszerűbben, többet, jobbat

Szeged legnagyobb faipari üzemében, a falemezgyárban jelentős korszerűsítő munkát végeztek az elmúlt évben. Az elavult csiszoló műhely helyett új üzemrészt építettek, ahol különösen a munka minősége javult meg. Az új berendezéssel sikerült a választékot is bővíteni: a falemezgyár a megrendelők külön kívánságára már csiszolva is szállít jöminőségű bútornapokat és lemezt.

A megnövekedett termelésnek, a fokozott minőségi

A falemezgyárban — részben hulladékból — gyümölcszsalító ládákat is készítenek. Az utóbbi időben megnőtt a kereslet ebből a termékéből is. A gyár jóelőre gondoskodott a nagyobb feladat megoldásáról — a múlt évben tágas, egészséges üzemrészt épített a ládakészítők számára. A régi műhely 135—140 dolgozója helyett most 180 nőnek biztosítanak kényelmes munkalehetőséget az új ládaüzem részben.

Sz. Lukács Károlyné felvétele

A jól világított üzemben az anyagmozgatók kivételével csak nők dolgoznak